

selvfølgelig overordentlig vanskeligt at konstatere dette. Den højtærede Indenrigsminister gaar altsaa ud fra, at Reallønnen i Danmark er for høj i Forhold til Konkurrencen fra Udlandet, og han hævder, at de paagældende Faktorer selv har det i deres Magt at sætte denne Løn ned, men Fagforeningerne vil ikke være med til frivillig Nedsættelse af Lønnen, og en af Grundene til, at de ikke vil være med til en frivillig Nedsættelse, er bl. a. den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, saaledes som den er efter Loven; den tvinger Arbejdsgiverne til, hvis de vil have Lønnen ned, at gaa til Lockout og tage Tabene ved en Lockout, og for at forhindre, at Arbejdsgiverne udsættes for Tabene ved en Lockout og for at fremhjelpe, at de bliver i Stand til, om jeg saa maa sige, at tvinge Arbejderne til at gaa frivilligt med, stryger vi i Loven Bestemmelserne om den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Hvis det er Ræsonnementet, saa vil jeg ikke benægte, at der er Logik i det fra først til sidst. Men Spørgsmaalet er blot, om det hele ikke er et Postulat, og om man ikke, naar det fiskalt drejer sig om saa lille en Nettobesparelse, som der her i Virkeligheden er Tale om, snarest gør Fortræd, om de Fordele, man opnaar, staar i rimeligt Forhold til det, der slaas i Stykker ved en saadan Lov.

Sven: Den højtærede Indenrigsminister bestred, at dette Lovforslag ikke skulde være Udslaget af et meget betydeligt Arbejde, med andre Ord, at min Bemærkning om en Aladdinhaand, der havde rørt ved Spørgsmaalet, ikke skulde være helt rigtig. Jeg skal gerne tage Beskyldningen mod den højtærede Indenrigsminister for at være en Aladdin tilbage; men jeg vil gøre opmærksom paa, at selv om der er udført meget Arbejde ved Lovforslaget, kan der godt være nogle Trolddomskunster i det; og jeg maa paa Forhaand hævde, at det er præget af en vis Trolddomskunst, nemlig dette, som vi vedblivende ikke har faaet Forklaring paa, at man afskaffer den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, uden at dette influerer paa andre Samfundsfaktorer. Jeg sagde i mine første Bemærkninger, at vi fra vor Side uden Fordom og velvilligt vilde gaa til Forhandling om dette Lovforslag; men den højtærede Indenrigsminister syntes ikke, at disse almindelige Betragtninger prægede min særlige Gennemgang af Lovforslaget. Det gør mig ondt at høre, for jeg syntes netop, at jeg paa adskillige Punkter har vist en Velvillie, der endog gaar ud over Lovforslagets Rammer,

idet jeg har erklæret, at vi fra vor Side, hvis man vilde ophæve den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, vilde gaa et Skridt videre, end Regeringen vilde gaa, nemlig til overhovedet at ophæve Arbejdsløshedsfonden. Den højtærede Indenrigsminister forstod ikke, hvad det var, jeg sigtede til, naar jeg udtalte, at vi gik ud fra, at Regeringens Forudsætning for Lovforslaget var, at man med nogen Rimelighed maatte forudse en Nedgang i Arbejdsløsheden, og at denne i hvert Tilfælde ikke med Rette kunde have det Omfang, som den nu har. Disse Forudsætninger kunde den højtærede Indenrigsminister ikke tiltræde, Regeringen kunde i alt Fald ikke tiltræde den første, at den ekstraordinære Arbejdsløshed vilde gaa væsentligt ned — saaledes forstod jeg den højtærede Indenrigsminister, der yderligere henviste til, hvad han havde sagt ved Lovforslagets Fremsættelse. Jeg forstaa nu ikke den højtærede Ministers Tungnemhed paa dette Omraade. Hvad jeg sigter til, naar jeg siger, at vi maa gaa ud fra, at der træffes Foranstaltninger, der modvirker den ekstraordinære Arbejdsløshed, ved den højtærede Indenrigsminister jo udmærket godt. Hvad det andet Spørgsmaal angaar, nemlig dette, at Regeringen, som den højtærede Indenrigsminister sagde, skulde være belavet paa, at man endnu i nogen Tid, maaske et Par Aar til, maatte gaa ud fra, at Arbejdsløsheden ikke vilde blive væsentlig ringere, saa synes jeg, at denne Udtalelse staar i en mærkelig Modstrid med de Bemærkninger, hvormed Lovforslaget blev fremsat, Bemærkninger, der netop faldt fra den højtærede Ministers Mund. Jeg henviser i saa Henseende til Folketingstidenden Sp. 2365, hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at citere følgende enkelte Sætning: „Adskilligt tyder derfor paa“ — sagde den højtærede Indenrigsminister — „at det i Virkeligheden ikke er nogen ekstraordinær Tilstand, men en ordinær Tilstand, vi er gledet ind i, medmindre“ — medmindre! — „vi sørger for at ændre de Grunde, der er til, at dette Forhold er indtraadt; og vi er saa heldige paa nærværende Tidspunkt selv at kunne gribe ind overfor disse Aarsager.“ Ja, Meningen med disse Udtalelser maa formentlig være, at den ekstraordinære Arbejdsløshed kan bekæmpes, at man har visse Midler til at bekæmpe den, og at man ogsaa vil anvende disse Midler; og jeg ser i første Række Middelet i at faa Produktionen i Gang. Ved Siden af har jeg nævnt, at det naturligvis jævnsides kunde være en Forudsætning fra Regeringens Side, at denne